

RZECZPOSPOLITA POLSKA

PROKURATOR GENERALNY

PG VII G 025/204/12

Do druku nr 451

Warszawa, dnia 21.06. 2012 r.

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu 22.06.2012.

Pan

Lech Czapla

Szef Kancelarii Sejmu

Henryk Adam Pruski

Nawiązując do pisma z dnia 11 czerwca 2012 r. nr GMS-WP-173-166/12, przy którym przekazano rządowy *projekt ustawy w sprawie słaty niezaspokojonych należności przedsiębiorców za niektóre prace, wynikających z realizacji udzielonych zamówień publicznych*, uprzejmie przedstawiam stanowisko w zakresie odnoszącym się do obszaru działania prokuratury.

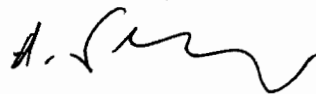
Projektowany przepis art. 3 ust. 7, nakłada na przedsiębiorcę obowiązek dołączania oświadczenia, iż należności wymienione w dokumentach wyszczególnionych w ust. 2, 5 i 6 *projektu* wynikają ze zrealizowanych i odebranych prac związanych z realizacją zamówienia publicznego oraz, że nie są objęte gwarancją udzieloną przez wykonawcę lub nie zostały zaspokojone na podstawie innych przepisów – pod rygorem odpowiedzialności za składanie fałszywych zeznań.

W pierwszej kolejności należałoby wyrazić wątpliwość, co do celowości kryminalizacji opisanych powyżej zachowań, ponieważ skuteczne ich ściganie możliwe jest już w aktualnie obowiązującym stanie prawnym. Działanie sprawcy polegające na złożeniu fałszywego oświadczenia w celu uzyskania zaliczki lub należności, z reguły będzie wyczerpywać znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. Możliwość oceny tego samego zachowania w aspekcie art. 233 § 1 k.k. i tak nie będzie mieć wpływu na wysokość sankcji karnej, albowiem podstawę ewentualnego skazania będzie stanowił art. 286 § 1 k.k. (zbieg przepisów, o którym mowa w art. 11 k.k.).

Niezależnie od powyżej przedstawionych wątpliwości natury merytorycznej, uprzejmie przedstawiam uwagi do *projektu* o charakterze redakcyjnym.

Wydaje się, że dla przejrzystości przepisów zawartych w proponowanym ustępie 7 art. 3 celowym byłoby wyłączenie normy zawartej w zd. 2 i wprowadzenie do *projektu* odrębnej jednostki redakcyjnej o treści: *Kto składając powyższe oświadczenie, podaje w nim nieprawdę podlega karze pozbawienia wolności do lat 3*, podobnie jak to ustawodawca uczynił w art. 14 ust. 1 *ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne* (Dz. U Nr 106, poz.679). Taki zabieg legislacyjny umożliwiłby następnie wprowadzenie do druku oświadczenia stosownego zapisu o odpowiedzialności karnej, wynikającej już z konkretnego przepisu ustawy.

Zdzielenie

Andrzej Seremet